

četrti ure zjutraj do poznega večera težko delal, težje in dalje, kakor kak delavec v fabriki. Računi on pa li dohodek skupaj, ni jih 800 gld., ne 600 gld. in dostikrat tudi 300 gld. ne, ali on mora pa le 30—40 gld. davka plačati. Kaj takega predrzne se samo od kmeta zahtevati. Ljudje v mestu bi si takega obdačanja niti eno leto ne pustili dopasti. Bode toraj prva in nujna naloga kmečkega stanu, proti temu pristranskemu in neopravičenemu obdačenju kmečkega dela nastopiti.

Zgubljena pravda južne železnice.

Iz Gornje Ragone se nam poroča: Okrajni zastop gornjeradgonski je pravdo, katero je vodil po svojem zastopniku gospodu dr. Frideriku Gottschertju proti južni železnici v zadevi železničnega postajališča v Gornji Radgoni že izza šestih let v vseh inštancah dobil. Skoz ugodni izid te pravde ostalo je okraju prihranjenih 26000 goldinarjev prvič, ker 20000 gld. z južno železnico pogojenih ni bilo treba plačati in drugič, ker so pravdni stroški v šestih letih ogromno narastli, padli južni železnici v breme. Da se je okraj tako velikih izdatkov obvaroval, zahvaliti se je v prvi vrsti inicijativi mnogozaslužnemu načelniku okrajnega zastopa gospodu Francu Vračko-tu, kateri je prvi na protipogodbeni načrt postajališča v Gornji Radgoni pokazal in nato odločno proti izplačilu pogodjenih 20000 gold. južni železnici protestiral. Gospod Vračko je v teku dolgotrajne pravde, ki se je vodila od strani okrajnega zastopa, celi čas tej stvari vso svojo pozornost daroval in pri tem ne le veliko dragega časa zgubil, ampak se tudi občutno gmotno žrtvoval.

Če se spomnimo nazaj na zasramovanje nekkih listov, v prvi vrsti na „Slovenskega Gospodarja“, ki je gospoda Vračko-ta najgrše obiral in mu slabo gospodarstvo predbacival, si pač lahko predstavljamo, koliko je mož po nedolžnem in tiho trpel za dobro stvar. Ako ima ta časnik le iskrico krščanske pravicoljubnosti v

„Veš ti, lušno je bilo tam“, je rekel. „Igral sem tako in piskal, da mi je sape primanjkovalo. Pa kaj češ, ljudje na „ofceti“ hočejo biti lušni in ti moraš piskati, če kar pogineš. No pa greva me ne, ženin se je izkazal. Plačal mi je dobro, jedel in pil sem, kakor še nikoli.“

Tako, in še veliko družega je pripovedoval godec. Toda vse tukaj zopet povedati bilo bi predolgočasno in zatorej sem raje opustil. Bal sem se, da bi dragi čitatelji pospali, ko bi morali godčevo pripoved čitati.

Pustimo zdaj godca in krčmarja in se vrnimo na ženinov dom.

Tu je vse nestrpno čakalo. Ura je že davno deset odbila, a bilo ni godca ne „protfirerja“. Bilo je pol ednajstih, ko se vrata odpro in v hišo stopi „protfirer“ Jože Ferderber.

„No hvala Bogu“, pravi Lukec, „da si že vendar enkrat prišel. Pozen si pa pozen.“

Jože po resnici pove, kaj in kako se mu je zgodilo. Ženin Lukec ga vpraša, kje je pustil godca.

sebi, bode v tej zadevi poročal in svoje zaničevanje napram temu možu preklical. Pač bi se pa že skozi v naprej reklo, da tako pošten ni, da bi svoje psovaje preklical. — Gospodu Vračko-tu za njegov mnenjski trud in skrbi. — Bog mu plati.

Podržavljenje železnice Celje-Velenje

Dne 25. marca vršil se je v Velenji shod, z devajoč podržavljenje železnice Celje-Velenje. Prisotni so bili gospodje: deželni poslanec Vošnjak, Lenk Stallner, dr. Serneč, župan Stiger, dr. J. bornigg, Rakusch, Lapp; od okrajnega zastopa slovenjegraškega gospodje: Rogina, bar. Warsberg, Stocker in župan slovenjegraškega gospod Goll.

Deželni poslanec gospod Vošnjak pozdravi zbrane in prebere dopise poslancev Žičkar-ja, dr. Pommer-ja, dr. Wolffhart-a, Robič-a in Berkeš. Predsednikom tega shoda bil je izvoljen g. Vošnjak, njegovim namestnikom g. Stiger.

Prvi je govoril gospod dr. Serneč, kateri je od okrajnega odbora šostajnskega naprošen, pripraviti peticijo. Govornik spomnil je na radost pri otvorjenju železnice dne 27. decembra 1891, na žrtve, ki so doprinesle od okrajev in občin, imenom od rudnik Lapp-a za to podjetje, v katerem videlo se je zboljšanje vnovčenja deželnih pridelkov, povzdig in razvijanje struje in trgovine. V splošno začudenje nastavila se je tarifa tako visoko, da je vožnja z vozovi vedno nižja. Vse pritožbe in interpelacije, ki so se deželni odbor bile so brezuspešne, ker je on (deželni odbor) z društvom južne železnice, katero je prvotno prevzelo, sklenilo pogodbo, po kateri je južni železnici vsaj 74000 gld. paušalnega zneska nositi mora, med tem ko se deželnemu odboru nobena mej na tarife ni pridržalo. Južna železnica, kateri se brez ozira na njen veliki javni pomen, le od države in kaliških uvaževanj voditi pusti, nima nobenega za

„Kaj, kakšnega godca?! K meni ni bilo nobenega godca. Sam sem prišel.“

„To pa je vendar preveč“, pravi Lukec. „Enkrat godca pošljem po tebe, ti prideš in godec se zgubi.“

„Veste kaj ženin“, pripoveduje nek drugi muškarant. „Gotovo je šel med potjo v Rebekevo gostilno. Jaz ga poznam. Nikdar še ni šel tam mimo, da ne stopil v njo. Verjemite mi, jaz vem.“

„E, kaj, naj bo kjer hoče, mi gremo. Kaj bo pa rekli na nevestinem domu, če tako dolgo ne pride“, pravi ženin.

„Ja, hm, vraga, to pa ne gre“, razkladajo godec. „Brez njega ne moremo nič.“

On „špila“ na tak „štument“, ko mora biti povsod zraven — pri vsaki muski. Če te deželni „štimate“ ni zraven je muskanje čisto prazno. Najbolje je, če gre eden po njega.

„Grom in peklo! Vrag naj vzame celi svet. Ravno danes, ko bi moral biti najbolj židane volje“